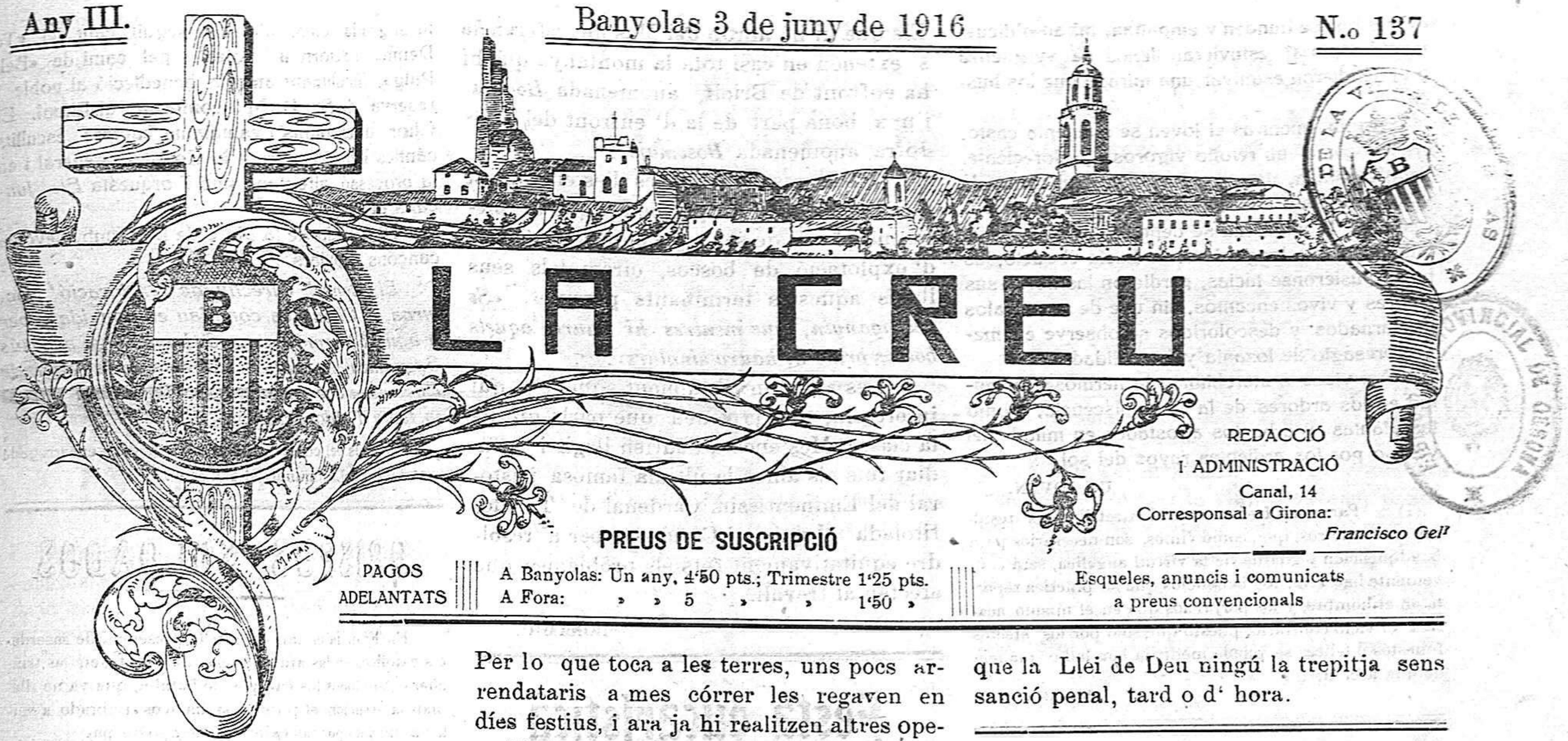

Any III.

Banyolas 3 de juny de 1916

N.º 137

José Coll

De mal en pitjor

Abans de publicar un notable escrit convenientíssim amb firma molt autoritzada, per vía d' introducció cal manifestar l' apesarament de la conciència catòlica per l' increment del trevall de les festes, que pren proporcions alarmants en aquella vila i comarca, com mai s' havia vist.

S'oblida generalment l'apotegma llatí: *Obsta principiis*. No s' resisteixen els principis de la iniquitat en qualsevol desordre, i ço fa que poc a poc es devalli a extrems deporables. La decadència de varis comarques de la província en el ordre moral i religiós, que traspassa tots els límits de la decencia i dignitat humanes, en son origen deu buscar-se en la profanació de les festes, no reprimida desde un principi per propietaris, ni per autoritats.

Amb el pretext de regar, algun tan justificat en certs indrets, seguí prompte el remouer el terreny amb l' aixada, o fer plantacions, esmersant-hi poca estona; i desviats els agricultors, enque lleugerament, de la part prohibida del precepte dominical, s' entregaren a feines majors tota la matinada, com el llaurar i batre, compareixent amb el carro als camps i a les eres i, aduc en casos de verdadera necessitat, prescindint del permís dels pàrocos.

Parió amb l'infracció de la part negativa, descuidaren asseguit la part positiva del compliment dels devers religiosos en el temple, amb la seqüela dels demés excessos, de tarda i nit, resultant fatalment que «canviaren les festes del Cel en festes del infern», —segons la gràfica d'un celebrat autor francés.

Ver-semblant gradació es va recorreguent en la vila i comarca de Banyoles.

Per lo que toca a les terres, uns pocs arrendataris a mes córrer les regaven en dies festius, i ara ja hi realitzen altres operacions amb evident escàndol, mes remarcant per que son camps i horts, en casos donats, d' amos pràcticament cristians. Altre tan s' ha d' aplicar als arts i oficis; en un principi sols se trevallava per necessitat, i actualment circulen per carrers i plases oficials i artistes, els matins de les festes, amb trajo de la setmana, deixant per complert l' assistència a l' iglesia.

Respecte a nostra comarca, serà suficient apuntar que no fa gaires anys entrauen per la nostra població contats carruatges, sens dupte per necessitat, i en aquesta primavera, sobre tot, son a dotzenes els que corren d' una part al altra, carregats o sense càrrega, fugint molts pagesos de la Missa Parroquial de llurs pobles, i aviat de tota missa, amb l' agravant pitjor que la major part son masovers de amos de fé i pietat. Es la història de sempre: se comensa per faltes lleus i de caràcter particular en tot desordre, i ateses les passions humanes i l' mal exemple, se degenera en abusos gravissims, collectius i en gran manera escandalosos.

**

O molt ens equivoquem, o hi som a temps a remeiar eixos mals públics, que son d' air, amb tal que hi prestem individual i socialment sisquera l' acció que s' posa en la cura de malalties físiques o en la defensa dels interessos materials.

Amb entera caritat ho sotsmetém a les entitats catòliques i persones d' influència, principalment als propietaris de Banyoles i comarca, amb el ben entès de que fins pels negocis temporals i pel ver honor dels pobles, deuria ordenar-se eficacament la santificació de les festes.

Claríssima i perdurable resta la sentència del Profeta-Rei: «Si l' Senyor no edifica la casa, en va trevallen els que l' edifiquen». L' historia demostra a tot arreu

que la Llei de Déu ningú la trepitja sens sanció penal, tard o d' hora.

LA JUVENTUD Y SUS GRANDES INTERESES

XII.

Daños físicos de la impureza. ⁽¹⁾

El corazón y el cerebro son de todas las partes del ser humano las primeras víctimas, los que en primer término reciben las fatales repercusiones de la acción impura.

Estas sensaciones forzadas y violentas son choques terribles para estos miembros; les roban el equilibrio, los agitan, trastornan y debilitan hiriéndolos a manera de descargas eléctricas.

Desde los primeros desórdenes el joven empeña una lucha enconada contra esos centros vitales, cuyos terribles asaltos no podrá resistir tal vez por mucho tiempo. ¿No echaba de ver tan triste verdad el pobre vicioso, cuando al ser víctima de su vil pasión, sentía intensas jaquecas, palpitaciones extraordinarias y respiración pesada y fatigosa? «Ay! cuántos y cuántos, exclama Guibert, han perecido súbitamente en estos combates en que el corazón, brutalmente sacudido, ha dejado de funcionar.»

Y si ésto se verifica en los centros más importantes de la vida ¿cuáles no serán los funestos resultados en las demás partes y elementos del organismo?

Los nervios y los músculos se enervan y relajan, como si perdieran su fuerza y tirantez.

De ahí estos gestos desgarbados, de ahí ciertos andares muelles, vacilantes e indecisos, de ahí provienen finalmente estos movimientos inseguros de los miembros, que fácilmente pudieran convertirse en parálisis parcial.

La sangre empobrecida por desgastes tan violentos y artificiales, no tiene ya de animado carmín las mejillas y los labios, el cutis toma un color, algo así de amarillo terroso; nada se vé en la cara de dulce y atractivo, porque las líneas del rostro guardan las huellas de forzadas contracciones; y allá en la frente, en la parte más noble de nuestro cuerpo se ven surcar precoz arrugas, indicio demasiado claro de una decrepitud prematura.

Hasta los ojos, tan limpios y tersos mientras reflejaban la inocencia, pierden su brillo y

expresión, se hunden y empafian, miran oblicuamente como si estuvieran llenos de vergüenza o pretendieran esquivar una mirada que los busca.

En fin, mientras el joven se mantenía casto, crecía como un retoño vigoroso y floreciente, lleno de savia, rico en promesas, exuberante de vida; mas ¡ay! desde el momento en que el parásito de la impureza se depositó en su sér, el tallo se inclina languidamente hacia el suelo, las hojas pusieronse lácias, perdieron las flores sus colores y vivos encantos, sin que de sus pétalos descarnados y descoloridos se observe el menor presagio de lozania y fecundidad.

Así viene a marchitarse la hermosa juventud en los ardores de la concupiscencia, como las plantas y arbustos agostados en mitad del verano por los ardientes rayos del sol.

UN JOVEN.

(1) Para manifestar cuan bien retribuidos resultan los esfuerzos, que, como vimos, son necesarios para la adquisición y guarda de la virtud angelica, será conveniente hacer ver los beneficios que su práctica reporta en el hombre, y los perjuicios que en el mismo acarrea el vicio contrario; puesto que solo por los efectos funestos o felices se puede medir la bondad o malicia de una acción.

(N. del A.)

De les terres altes

Anécdota

Estava l'jove Pepet Oliveras buscant cunes per anar a pescar en les bores d'una bassa del Mas Sagalàs, prop de la capella de Loreto de Briolf, per allà a les 9 del matí del dia 25 del passat maig, i estant en aquesta operació sentí runyir godaiets i s'adonà que a la cabanya de la casa, molt apropi seu, n'hi havia 4 ó 5 molt aixerits, pro que eran de color de singlar. El seu primer pensament fou de que a la casa criaven porcs entrevessats de singlar i així anà a avisar a la gent de la casa de que a la cabanya tenien els godais, pro preguntant-los-hi si criaven porcs de dita mena. Havent sigut negativa la resposta, entengueren tots de que's tractava de verdaders singlars, i correguent-hi els homes de la casa i el susdit jove amb escopeta, forques i pals, lograren matar-ne dos allà mateix, un a la bassa en que s' havia ficat, i un altre que fugia tirant-li amb l'escopeta: total quatre singlanets.

La comparecència d'altals animalots a tal hora i en aquell lloc, l'explica la gent del Mas Sagalàs, a la qual s'ha preguntat, dient que dugues o tres nits mare i godais havien anat a menjar patates al hort i que l's godais es devien haver extriat de la mare quedant-se amagats pel mitj del blat i que al sentir runyir els de la casa s'hi havien acostat introduint-se a la cabanya, aont foren vistos.

Aquí no hem fet mes que narrar el fet, els comentaris els podrà fer el lector; pro els que salten a la vista son que necessàriament hi deu haver criadors de singlars per allí molt apropi, i contra aquells criadors, que son els boscos bruts, es que s'ha vingut declamant en tants puestos.

Els que hi há apropi del Mas de referencia s'extenen en casi tota la muntanya que hi ha enfront de Briolf, anomenada Boquiá, i una bona part de la d' enfront del Mas Jofra, anomenada Boscmajor.

Personats fa ben poes dies en aquest últim bosc amb un propietari que te merecida fama de ser molt entès en materia d' explotació de boscos, oírem dels seus llavis aquestes terminants paraules: «Se desenganyin, que mentre hi haurà aquells boscos bruts hi haurà singlars».

Les recullin eficacment aquells a qui interessin, que ja veuen que parla un de la classe. Mes encara deuríen llegir i estudiar tots els amos la última famosa pastoral del Eminentíssim Cardenal de Toledo, titolada «Justicia i Caridad», per a resoldre equitativament tots els problemes que afecten al treball.

BONAMIC.

Festa eucarística de LES ESPIGUES

QUE L' ADORACIÓ NOCTURNA DE GIRONA CELEBRARÀ, SI A DEU PLAU, EN EL SANTUARI DE NTRA. SRA. DEL COLLELL,
ELS DIES 11 I 12 DE JUNY DEL PRESENT 1916.

Diumenge de Pentecostés, dia 11.

A les 3 de la tarda: Sortida de Girona amb carros previament llogats a preu reduït.

A les 7 i mitja: Arribada al «Terme de la Creu de Pedra», aont els adoradors serán rebuts pel Claustre de Catedràtics del Seminari i entrarán junts en l'iglesia. Breus paraules de ben-vinguda pel Sr. Director, Rmt. Josep Corcoy, Pbre.; cant de la Salve i Besamans a la Verge.

A les 8: Sopar.

A les 9 i mitja: Junta reglamentaria del Consell Diocesà de l'Adoració Nocturna.

A les 10: Formació i presentació de la Guardia; Exposició del Santíssim; oracions de la nit; Invitatori; Himne «Ubi charitas et amor» per la Escolania de Nostra Senyora del Collell, i finalment sermó que dirà el

Rmt. Dr. D. Frederic Trigás, Pbre.,
Catedràtic del Seminari de Girona.

Acabat el sermó, els Srs. Adoradors vetllaran per torn l' hora que previament els hi serà senyalada, resant, com de costum, l' ofici del Santíssim Sagrat.

Dilluns, dia 12.

A les 4 i mitja: Oracions del matí

A les 5: Ofici Solemne. Serà celebrant el Sr. Director espiritual de la secció adoradora de Girona, Dr. D. Josep Casanovas, Pbre., Catedràtic del Seminari Conciliar. La Escolania i Comunitat del Collell cantarán la missa «Fons Bonitatis.»

En la missa hi haurà Comunió general amb plàstica preparatoria.

Acabada la missa s'organitzarà la processó del Santíssim cap al turó de Les Petxines, des d'aont se beneiran solemnement els camps amb

la sagrada Custòdia. Tot seguit, cant del «Te Deum» i retorn a l'iglesia pel camí de «Bell Puig», finalitzant amb la benedicció al poble i reserva de S. D. M. conforme al Ritual. El Chor d'escolans i estudiants cantarà escutits cànctics litúrgics durant la Comunió general i en la processó, alternant amb l'orquestra «Els Junçans» de Banyoles.

Despedida de la Mare de Déu amb devotes cançons populars.

El Consell Directiu de l'Adoració Nocturna de Girona es complau en convidar, per a aqueix hermós acte d'homenatge a Jesús Sagratament, a tots els devots de la Sagrada Eucaristia que vulguin associar-se a n' aquesta festa d'Adoració.

Per a l's del costat de Banyoles n'està encarregada la redacció del setmanari «La Creu».

OBISPOS SOLDADOS

En Francia es tan común la presencia de sacerdotes católicos en las ambulancias del frente, en las trincheras, en todos los campos de batalla, que ya no llaman la atención; el público se ha acostumbrado a verlos allí, como por las calles en tiempo de paz.

Ellos también se han acostumbrado a la vida de campaña. Diríase que miran en la patria terrenal la patria eterna. La espada tiene también forma de cruz.

Mas he ahí que no se trata de simples curas. Se trata de prelados, de obispos soldados, que, como sus demás camaradas, dan su sangre y su vida por la patria.

Tres de ellos han emprendido esa nueva peregrinación entre una muchedumbre de seminaristas, sacerdotes y religiosos de todas las órdenes, emprendiendo el servicio de la patria, sin dejar, antes bien, enalteciendo el servicio de Dios.

El último llegado a los campos de batalla es Monseñor Llobet, Obispo de Gap. Está dando el ejemplo de servir en primera línea.

Otro prelado ha venido de lejos, dejando la colonia de una nueva Francia, para ingresar en el arma de infantería.

Han pedido noticias de él al anciano Prior de la orden a que pertenece y he ahí su respuesta.

«Muy señor mío: Me pide usted detalles sobre el obispo que ha acudido al llamamiento de la patria. ¿Cree usted útil arrancarle a la sombra anónima que cubre como un velo a los buenos servidores de Dios?

Centenares de misioneros de mi Congregación, miles de miembros ignotos de otras Congregaciones, están haciendo lo mismo que él: obedecen, luchan, oran. Van a recoger a los heridos allí donde el peligro pesa sobre la tierra sangrienta. Y no se distinguen de sus compatriotas laicos. Son buenos franceses como todos nuestros soldados. Dejémosles hacer, sin inflamar la vanidad que no sienten...»

El humilde orgullo de este silencio es demasiado grande para no ser respetado. Mañana los diocesanos del obispo colonial sabrán que el Pastor de almas ha sido soldado de la metrópoli y se postrarán ante la cruz de guerra y la cruz de paz, luciendo en un mismo pecho...

El tercer obispo soldado procede de la diócesis de Nancy. Es primado de África y ha sabido colonizar y pacificar el Protectorado de Argel.

Monseñor Turinaz el gran anciano que confía y espera en el porvenir, vale, en grandeza, tanto como sus predecesores.

Casi octogenario, débil de cuerpo, fortísimo de espíritu, ha dado su mas inmediato colaborador al ejército de Francia: Monseñor el obispo de Gerasa, natural de Lorena, nacido en 1873.

El primer domingo después de la movilización dió, como de costumbre, la bendición a los fieles, y luego depuso sus ornamentos, su anillo pastoral, su báculo, al frente de los sacerdotes, seminaristas y religiosos, movilizados como él... Muchos han muerto en los campos del honor y su sangre ha purificado todavía las cristalinas aguas de los ríos lorenenses.

Ha recibido por sus actos de heroísmo la estrella de la Legión de Honor y la Cruz de la guerra.

He ahí su citación en la orden del día:

«Ocultando su dignidad eclesiástica bajo modesto aspecto, ha dado pruebas de una actividad y fidelidad loableísimas.

«Obispo soldado, ha sido vivo representante de la fe de los apóstoles y del patriotismo de los lorenenses».

El general que suscribe esta orden del día goza triste fama de incrédulo, pero es un buen francés y se inclina ante ese nimbo de luz que irradia de una de esas tres figuras episcopales y que ilumina sus ojos, pese a su ceguera espiritual.

Es el servicio militar un nuevo florón que orla la brillante corona que ciñe la frente del sacerdocio católico. Los impíos quisieron humillarle y le han exaltado.—X.

INFORMACIÓ

CULTES. - Iglesia Parroquial. Demá continuará el mes del Sagrat Cor a las 3 i mitja de la tarda, i les dies de treball a les 7 i mitja del vespre.—Dimarts a la missa de 6 segueixen els Tretze dedicats a St. Antoni.—Dissapte a les 7 i mitja benedicció de les Fonts baptismals amb ofici: es dia de dejuni i abstinencia.

Iglesia de St. Esteve. La solemne conclusió del mes de les flors, en el dia de demá, tindrà dos actes: Comunió general a les 6 del matí amb plàctica preparatoria, i funció a les 4 de la tarda amb sermó i besamans.

Iglesia de la Dna. Providencia. V. O. T. de St. Francesc. El P. Director predicatorá a la Comunió mensual de les 6 i mitja, i a les 3 de la tarda sobre la pelegrinació de tercarios i demés devots a la verge del Coll.

Miànegas.—Per la diada de l' Ascensió acabá solemnialment el Mes de María amb Comunió general i funció per la tarda, en quines predicá Mn. Pere Dausá, cantant el chor de la parròquia apropiades lletres.

Porqueres.—Els senyors padrins de la Confirmació, nostres respectables amics, D. Antoni i D. Carme Estorch, regalaren a cada un dels seus fills espirituals una medalleta i cadena de plata, amb les imatges de Jesús i Maria, per a poguer suprir els escapularis. Molt agrairà els pares i llurs fillets.

Serinyà.—Amb motiu de finalitzar el Mes de Maig i de la comunió solemne, l' actual párroco Mn. Joan Tusell organitzà un acte popular contra la blasfemia, perorant l' aventurejat seminarista, D. Agustí Burgas.

—L' actiu i benemerit arcalde i secretari d' eix poble han visitat últimament al Rector de l' Universitat per a tractar de l' acabament de l' edifici de les escoles.

Religiosos.—Espléndida resultà la comunió solemne dels nois i noies, platicant-hi l' Sr. Ecònom, que «ls hi feu el sermó de perseverancia i repartí les estampes-recordatoris. La gracia del bon Jesús permaneix en sos cors infantívols.

—Amb escassa concurrencia «ls dos primers dies, apesar de l' importància dels

temes, terminà l' Triduum de conclusió del hermós Maig a la parroquial, el Rmt. Antoni Figueras amb un himne de fervent devoció a la Mare de Déu per ésser Ella la que «ns aleança la perseverancia final. L' altar adornat amb gust, destacant-se al bell mitjà la nova imatge de la Inmaculada. El besamans molt concorregut. Les Filles de Maria demostrant altre volta lo que podria esperar-se de llur constància en el diví art.

—En acció de gracies de haver recobrat la salut, malgrat una delicada operació, na Coloma Font de Boschmonar accompanyada de 24 persones, entre parents i amics, fou en cristiana excursió a visitar la renombrada Capella de Sta. Afra, de tanta devoció a les comarques gironines. Hi unímos nostra pregària per aital favor.

Funerals.—El pròxim divendres tindrán lloc a la parroquia de Sta. Maria, els solemnes per l' ànima del que fou nostre distingit amic D. Leandre Casamor i Huguet, amb quin motiu repetímos a sa apreciable família l' expresió de ver condol. (R. I. P.)

Dia de la Premsa Católica.—L'últim document, qu'hem rebut per encarir mes eficacament la seva trascendència i celebració en tot Espanya el dia 29 de Juny de quicuny any, adueix l'autoritat de l'Episcopat per enter, que aproba l' projecte amb expressives i breus cartes. Diu la del nostre Prelat: «La diócesis gerundense, y yo en su nombre, recibe con el mayor entusiasmo el proyecto de celebración del *Día de la Prensa Católica*. Bendígolo de todo corazón.»

Editorial Gerundense.—Tenim les mes bones referències, si no fos prou eloquent la realitat, de la nova empresa que ha constituit *El Norte*, de Girona. El Dr. Puigmitjà n'és director interí, i la seva autoritat i competència l'avaloren més prestigioses plumes i benemérits col·laboradors, augurant grans èxits per la causa de la veritat i del bé. Ne remerciem al Señor d'eix gloriós acoblament d'energies, oferint nostres afectes i modest setmanari per a la major extensió de la bona premsa.

LECTURA POPULAR
BIBLIOTECA D'AUTORS CATALANS
Cada dijous - 10 cèntims

Avui «Els raigs i monòlechs», de l' Albert Llanas.

En hora bona.—Molt coral l'endressé al ferm col·laborador de «La Creu», Mn. Joan Seguranyes, diáca-seminarista de Barcelona, per haver obtingut un primer premi en el VII Certamen de Sevilla.

Horari d' autòs.—Per a Olot el de la 1 de la tarda sortirà a les 12 del dia; per a Tortellà s' en posa un de nou a les 4:30 de la tarda; i per a Girona altre a les 7 i mitja del vespre, que combinarà amb l' Express, que arriba a la ciutat a les 9. En els demés no hi ha hagut cap modificació.—De tartanes una companyia nova portarà a Girona per 3 rals, abaixant-se a n' aqueix preu també la vella.

SE VENEN algunes cases situades en lloc molt cèntric d'aquesta població. Per a informes en l' Administració d' aquest periòdic.

Canvi de moneda.—A una coneiguda casa de comers de la vila, el mercat passat dos *aucells de rapinya* canviaren sobre l' taulell unes pessetes de bona llei per altres de plom, deturant la mestressa amb l' aussili del agutxil, a l' *aucella*, que sola i pobretat ho ha tingut de pagar amb un parell de díes de pressó, puig l' *aucellot* volia llibertat fugint.

A les escoles graduades.—Han prèss possessió, les professores nomenades, en virtut d' oposicions, D. Josepha Masip i D. Pilar Montardit, de quinies pietati i il·lustració ne tenim bones referències. Al felicitar-les respectuosament, ens plaurà que siguin beneits pel Senyor llurs tasca i sacrificis en la instrucció i educació de l'infància.

Festa del Patronat.—Hem rebut, amb agraiement, la d'Olot corresponent al Maig, relatant minuciosament la visita del Sr. Bisbe el dia 3 a dita feocunda entitat, a on se treballa de ferme pel jove sacerdot, nostre bon amic, Mn. J. Bonet i sos auxiliars d'amb dos sexes. No poc encoratja, per a no minvar l'enardiment religiós, estudiar els avengos d'eixes obres pietoses i socials de l' famós Patronat, a quin desitjém tota la prosperitat per el bé de les obreres olotines i llurs famílies.

REGISTRE ECLESIÀSTIC

BAPTISMES: Pilar Teixidor Bosch.—Maria Prat Serra.

MATRIMONI: Joan Masós Salvatella amb Joaquima Castanyer Graboleda, solters.

Mercat del dia 31 de maig

Blat de 22 a 23 pts. quarta; Ordi de 14 a 15; Civada vermella a 11; Id negra a 12; Blat de moro de 18 a 19; Mongetes a 36 Fasols menuts de 27 a 28; Faves de 18 a 19; Favons de 19 a 20; Besses a 15; Llovin de 12 a 13; Mill de 15 a 16; Panis de 12 a 13; Fajol de 15 a 16; Glans d'aulina surera a 8; Glans de aulina 8 a 9; Patates blanques de 8 a 9 quintà; Id gorgues de 5 a 6; Alls extras 3 a 4 el forc; Cap-pares de 2:50 a 3; Mitjants 1:50 a 2:50; Petits 1:00 a 1:50; Gallines de 7 a 8 parell; Pollastres de 4 a 6; Conills de 3 a 5; Ous 1:25 dotzena; Olis de 13 a 14 maial; Bestià porquí: el gràs de 14 a 15 l' arroba; Escorxa d' alsina en rama de 15 a 16 càrrega; Id. molta de 16:50 a 17; Roldó de 9 a 10; Id. ventilat de 0 a 25:3; Carbó d' alsina de 13 a 14.

Saderra, Prat i C.

BANQUERS

Carrer de'n Guimerá, núm. 22-Bonyolas

Pago de cupons.—Compra i venta de valors.—Giros.—Descomptes.—Comptes corrents.—Cambi de monedes.—Dipòsits i demes operacions de banca.

Paguém els cupons del Estat Espanyol un mes avants del venciment i actualment paguem ja els de Cédules Argentines.

Serveis de la Companyia Trasatlàntica

Línia de Buenos Aires

Servei mensual sortint de Barcelona el 4, de Malaga el 5, i de Cadis el 7, per a Santa Creu de Tenerife, Montevideo i Buenos Aires, emprenen el viatge de regres de Buenos-Aires el 2, i de Montevideo el 3.

Línia de New-York, Cuba i Mèxic

Servei mensual sortint de Génova el 21, de Barcelona el 25, de Málaga el 28 i de Cadis el 30, per a New-York, Habana, Veracruz i Port-Mèxic. Regrés de Veracruz el 27 i de l'Habana el 30 de cada mes.

Línia de Cuba i Mèxic

Servei mensual, sortint de Bilbao el 17, de Santander el 19, de Gijón el 20 i de Corunya el 21, per a l'Habana i Veracruz. Sortides de Veracruz el 16 i de l'Habana el 20 de cada mes, per a Corunya i Santander.

Línia de Venezuela-Colombia

Servei mensual, sortint de Barcelona el 10, el 11 de Valencia, el 13 de Málaga, i de Cadis el 15 de cada mes, per a les Palmes, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de la Palma, Puerto Rico, Habana, Puerto Límō, Colón, Sabanilla, Curaçao, Puerto Cabello, La Guayra. S'admet passatge i càrrega amb trasport per a Veracruz, Tampico, Puerto Barrios, Cartagena de Indies, Maracaibo, Coro, Carúpedo, Trinitat i Port del Pacífic.

Línia de Filipinas

Tretze viatges anyals, sortint de Liverpool i fent escales a Corunya, Vigo, Lisboa Cadis, Cartagena, València, per a eixir de Barcelona cada quatre dimecres, o sigui: 6 Janer, 3 Febrer, 3 i 31 Mars, 28 Abril, 26 Maig, 23 Juny, 21 Juliol, 18 Agost, 15 Setembre, 13 Octubre, 10 Novembre i 8 Desembre, per a Port Said, Suez, Colombo, Singapore, Ilo Ilo i Manila. Sortides de Manila cada quatre dimars, o sigui: 26 Janer, 23 Febrer, 23 Mars, 20 Abril, 18 Maig, 15 Juny, 13 Juliol, 10 Agost, 7 Setembre, 5 Octubre, 2 i 30 Novembre i 28 Desembre, per a Singapore demés escales intermitges per a l'anada fins a Barcelona prosseguint el viatge per a Cadis, Lisboa, Santander i Liverpool. Servei per trasport per a i dels ports de la Costa oriental de Afrika, de l'India, Java, Sumatra, Xina, Japó i Australia.

Línia de Fernando Pòo

Servei mensual, sortint de Barcelona el 2 de Valencia el 3 d'Alicant el 4, de Cadis el 7, per a Tanger, Casablanca, Mazagán, Les Palmes, Santa Cruz de Tenerife i Santa Cruz de la Palma i ports de costa occidental d'Africa.

Regrés de Fernando Pòo el 2, fent les escales de Canàries i de la Península indies en el viatge d'anada.

Línea Brasil = Plata.

Servei mensual, sortint de Bilbao i Santander el 16, de Gijón el 17, de Corunya el 18 de Vigo el 19, de Lisboa el 20 i de Cádiz el 23, per a Rio Janeiro, Montevideo i Buenos-Aires; emprenen el viatge de regrés desde Buenos-Aires el 16 per a Montevideo, Santos, Rio-Jeneiro, Canaries, Lisboa, Vigo, Corunya, Gijón, Santander i Bilbao.

Eixos vapors admeten càrrega en les condicions més favorables i passatgers, a quins la Companyia dona allotjament molt còmodo i tracte esmerat, com ha acreditat en seu llare i successiu servei. Tots els vapors tenen telegrafia sense fils. També s'admet càrrega i s'expendeixen passatges per a tots els ports del món, servits per línies regulars.

Hotel "La Verdad"

Para Rdos. Sacerdotes y Sres. Católicos,

San Severo, 3.- BARCELONA

Frente a la Catedral
Magníficas Habitaciones, Timbres, Luz Eléctrica, Teléfono, etc.
Por día, 3·50 ptas.; comidas, 1·50 ptas.

FÁBRICA DE ORNAMENTOS Y ARTÍCULOS PARA IGLESIA

JOSÉ SALA BRUNET

Canuda, 9.
BARCELONA

Casullas adamascadas desde 30 ptas. Casullas de damasco todo seda superior a 50 ptas. Ternos completos de tapicería y damasco desde 250 ptas. hasta los más ricos que se pidan, tanto en tejido de oro fino, como bordados.

Se bordan tambien estandartes y banderas, y túnicas para imágenes, en oro y sedas a precios módicos tan buenos como se deseen.

Si voléu estar ben servits en tota mena de tre-

valls d'impremta, dirigiu-vos al conegut impresor,

EN FRANCISCO MATÉU

Carrer Sta. Maria, 23.

BANYOLAS

ALMACENES JORBA

BARCELONA: Carr. 13 y 15 - MANRESA: Borne.

LANERIA : MERCERIA : SEDERIA : OPTICA : RELOJERIA : OBJETOS DE VIAJE : SASTRERIA PARA CABALLEROS, SEÑORAS Y NIÑOS CAMISERIA Y ROPA BLANCA : ORNAMENTOS SAGRADOS : PLATERIA ORFEERERIA : BRONCES, ETC.

Especialidad en bordados artísticos para Banderas Estandartes Pendones y Señeras Los bordados de esta Casa merecieron las más altas recompensas en las Exposiciones Regionales Gallega de 1909 y Nacional de Valencia de 1910.

HABITOS TALARES, SE CONFECCIONAN A MEDIDA En nuestros Almacenes se compran todos los artículos en excelentes condiciones y buenas calidades. Se manda catálogo ilustrado a quien lo solicite

SECCIÓN CATEQUISTICA.

Extensos surtidos en objetos propios para premios Se mandan muestras a quien lo solicite.

PRECIO FIJO.

- E. Subirana -

Editor i llibrer Pontifici.

Portaferissa, 14

BARCELONA

Casa editorial - Impremta

Llibreria - Enquadernació

Catálegs, presupuestos i prospectes s'envien inmediatament a qui 'ls demana.

Orthodoxon.—Biblón.—Butlletí Mensual.

S'envia gratis